

Hovedindflydelsen paa Valget af Nævninger overlades til de kommunale Raad. Der aabnes i den borgerlige Retspleje Adgang til fuldstændig Appel til Højesteret, medens til Gengæld Genoptagelsesadgangen er væsentlig begrænset.

Enhver borgerlig Underretssag skal kunne paaankes til Landsret.

De privat forfulgte Straffesager foreslaas ligesom nu behandlede i den borgerlige Retsplejes Former.

Afgrænsningen mellem Underretssager og Landretssager er, navnlig inden for Strafferetsplejen, paa forskellig Maade ændret; det samme gælder om Afgrænsningen mellem Nævningesager og Ikke-Nævningesager. — Der er derhos givet Anvisning paa en særlig summarisk Behandling af almindelige Straffesager ved Underretten, hvori der foreligger Tilstaaelse, naar begge Parter ønske saadan, ligesom der for Politisagers Vedkommende foreslaas indført „foreløbige Bødepaalæg“, i Hovedsagen svarende til den norske Rets „Forelæg“.

Forligsmægling er med en enkelt Undtagelse henlagt til Retterne.

Den almindelige Vidnepligt er saavel i borgerlige Sager som i Straffesager en Del udvidet, navnlig derved, at Retten til at nægte at svare paa visse Spørgsmaal er stærkt begrænset. Edfæstelsen er henlagt til efter Afhøringen, og der er aabnet en vis Adgang til i Stedet for Forklaring paa Ed at give Forklaring paa „Ære og Samvittighed“. Hvad særlig angaar Parternes Vidnepligt i borgerlige Sager — hvilken efter det tidligere Forslag ikke var undergivet nogen udtrykkelig Begrænsning, medens paa den anden Side Parternes Forklaring heller ikke kunde rammes af Straffelovens Bestemmelser om falsk Forklaring — da er den her begrænset paa samme Maade som andre Vidners, men samtidig ere Parternes Forklaringer satte under Strafansvar.

I den borgerlige Retspleje ere de særlige „Sagsfremstillinger“ saavel som „Beviskendelsen“, i Strafferetsplejen det særlige „Henvisningsstadium“ bortfaldne.

Det skal fremhæves, at paa næsten alle de Punkter, angaaende hvilke der under Forhandlingerne paa Folketinget i 1881 blev fremsat Indvendinger og Betæneligheder, ere Forslagene nu ændrede paa en Maade, der maa siges at falde sammen med de da fremsatte Anskuelser og Ønsker. Dette gælder saaledes med Hensyn til Reglerne om Udtagelse af Nævninger, med Hensyn til den nu aabnede Adgang til fuldstændig Appel til Højesteret i borgerlige Sager, med Hensyn til Begrænsningen af Landsretternes Antal, Opretholdelsen i større Omfang af de nuværende Underretskredse, Ikke-Ansættelsen af særlige Retsskrivere ved Underretterne uden for Kjøbenhavn, Afskaffelsen af den særlige Beviskendelse i den borgerlige Retspleje, Ikke-Optagelsen af Reglerne om Sagførerraad og Sagførersamfund m. m.

Hovedindholdet af de ny Udkast, navnlig betragtet i dets Forhold til den gældende Ret, findes fremstillet neden for.